

Uns Kinnertieden an't Meer

Riemel vun: www.addi-kahl.de

Wellenruuschen in solten Seewind, ewig Süchten na 'n Oostsee-Strand,
un seh uns in Kinnerdaag noch för Sandboorgen schüffeln in witte warme Sand.
Timmern uns ut dünne Holtlatten Drakens, mit Zeitungspapeer bespannt,
un lange Steerten stüüern se, stünnen hooch an Heven över de Waterkant.

Jümmers bloots barfoot lang Straaten un Weeg, na School nix as hen na See,
all ut de Feern kunnen man witte Schuumkronen as Diamanten blenkern sehn.
Bit na de eerste Sandbank rümtoven, ok uns Muscheln sammeln för Tohuus,
un avends totaal mööd vun de jachtern bröchen uns de Müdder in de Puuch.

Annern Morgen weller na School, avers ahn Gedüür gau hen na 'n Strand.
jipperig na Frietiet sööh'n wi uns Drakens in Wind hooch över de Waterkant.
Mit Strandkörf överseit an stünnen düsse Reeg för Reeg lang witte Stränn.
un seh uns jümmers as lütte Bengels an lange Lien noch mit Drakens rönnen.

Suutje würrn wi öller un plieren nu jümmers mehr na de lütten Deerns.
woanns man ut Sandboorgen af un an ehr mallerige Kicheree kunn hören.
Avends mit Hartkloppen na Tohuus, ok dat eerste „verknallt sien“ an 't Meer,
un nächtes in bontjebunte Drööm villicht ehr söte Snuut noch to spören.

Ewige Tieden is dat nu her! - Uns Leven schreef bannig veel Geschichten,
verstreut in Städter un frömm Länner verlöörn sik Kinnerfrünnen ut Oog.
Doch, vun uns „Drakenstieden-in-Wind“ will mien lüttje Riemel hier berichten
un vun mienen Jancker na unsern Ostseestrand. ik krieg dor ni nich genoeg.

As dörch 'n Sandklock rieselt uns Leven, so as dat ewige Wellenspill an Strand,
woanns hüüt uns Grootkinner ,rüm schüffelt in witte, warme Ostseesand.
Wi sitt geern in Strandkörf in de Neegde, höört ehr Lachen un denn Spooß,
hüüt staht moderne Drakens an Heven vun Möven un de Windbruut ümtoost.

Wo sünd se denn bloots bleven, uns Kinnertieden mit all mien Kinnerfrünnen?
In solten Seewind sluut ik de Ogen un kann se in Gedanken jümmers sehn.
Ik sluut miene Ogen un geneet denn solten Seewind un dat Möwenschrien:
„Jungs, uns „Draken-stiegen-Tiet“ blifft mi lebennig un is unvergeetlich schön.